

ли беседвал с Бога с дивен възторг; след това сложил кръстообразно ръцете си на гърдите и тихо починал в Господа в 529 г., на 11 януари, на 106 години. Необикновено било неговото погребение: пристигнали сам патриарх Петър с целия клир, 92-годишният старец св. Сава Освещени, също велик подвижник и приятел на св. Теодосий, и голямо множество народ. Необичайно и силно раздвижване станало в храма, когато започнало последното прощаване с починалия.

Преп. Леонтий бил игумен на киновията на св. Теодосий в VI в. Той достигнал висока степен на нравствено съвършенство.

След това били изгонени монасите от Новата лавра.

От 520 г. палестинските обители били смущавани от спорове за някои мисли в учението на знаменития Александрийски учител от III в. Ориген, а именно за предсъществуването на душите, за преселението им след смъртта, за вечността на мъченията и др. Оригенизмът намерил почва сред монасите на Новата лавра. Начело на оригенистите застанал монах Нон, надарен с възторжено красноречие и мистически начин на мислене. Скоро оригенизмът се разпространил и в други палестински обители. Обаче сред монасите се явили ревностни негови противници. Започнала се ожесточена борба, съпроводена с взаимни укори, побоища и кръвопролития. Йерусалимският и Антиохийският патриарси не могли да се справят със смутовете. Тогава император Юстиниан (527-565) написал писмо до Константинополския патриарх Мина, в което, порицавайки учението на Ориген, предлагал на патриарха да свика поместен събор. На йерусалимския престол в това време, по указание на игумена на лаврата на св. Сава Конон, бил възведен бившият иконом на Антиохийската църква Евстихий (544-563). Евстихий пратил като свои представители на събора игумена на манастира на св. Теодосий и епископите на Руфия, Тивериада и Созуза. На поместения събор, под председателството на патриарх Мина, учението на Ориген било осъдено и били произнесени против него 15 анатемии (Дж. Робертсон, История християнської Церкви, т. 1, С. Петербург, 1890, с. 489). Като получил съборните решения, патриарх Евстихий в продължение на 8 месеца напразно уговарял оригенистите да се откажат от своите заблуждения. Монасите на Новата лавра обаче не искали да слушат никакви вразумления. Тогава патриархът изпратил срещу Новата лавра управителя Атанасий с отряд войска. Лаврата била завзета с пристъп, монасите били прогонени от Палестина, а на тяхно място били въдворени православни монаси от най-известните обители на Палестина. Сред тях бил Кирил Скитополски, който в последствие съставил жития на великите подвижници на Палестина (Лет. п. собр. архим. Арсения, 1880, Спб., 226-228).

